

XX.

Betræknings og Indstilling

angaaende

et til Indfødsretsudvalget henvist Andragende.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 25de Februar 1890.)

Den 5te Februar 1890 blev der overgivet Folkethinget og senere tilfattet Udvalget et Andragende. Af dette med Bilag fik Udvalget bl. A. følgende Oplysninger om Andrageren:

Andersen, Oluf, af Roskilde By, født 1854 i Solbergeie i Ekers Præstegjæld i Norge, har siden 16de Juni 1874 opholdt sig her i Landet, først i Kjøbenhavn 1874—75, saa i Roskilde 1875—76, derpaa i Aarhus 1876—77 og fra 1877 til 1890 atter i Roskilde, idet han paa disse Steder har ernæret sig som Skomager. Den 24de Juli 1886 vandt han Borgerkab i Roskilde Kjøbstad som Skomagemester. I 1878 indgif han Ægtekab med en dansk Kvinde, og han har 4 Børn.

Det vil heraf ses, at Andrageren, efter de foreliggende Oplysninger, maa siges „at have sluttet sig til Danmark som et nyt Fædreland“ (jfr. Udvalgsbetænkning af 20de December 1889).

Grunden til, at Indenrigsministeriet — som det hedder i en Skrivelse af 20de September 1889 til Sjællands Stiftamt —

„efter Omstændighederne ikke har fundet sig foranlediget til at søge Indfødsret udvirket for den Naagjældende,“ ved at opføre ham paa det nu Rigsdagen foreliggende Lovforslag, maa formentlig søges i, at Roskilde Byraad i sit Møde den 24de Juni 1889 havde vedtaget at udtale: „at Byraadet Intet finder at erindre imod Bevilgelsen af Skomager D. Andersens Ansøgning om Indfødsret,“ — hvilken anbefaling Sjællands Stiftamt ikke ansaa for positiv. Siden en saadan forelaa, mente Stiftamtet ikke at burde foretage Videre i Sagen. Den Naagjældende indgav derfor paany et Andragende til Byraadet, som den 21de August vedtog at svare, at man maatte „henholde sig til sin over Ansøgningen tidligere afgivne Erklæring.“

Hertil skal Udvalget bemærke, at der i Indenrigsministeriets Cirkulære af 22de Mai 1885 (i Ministerialtidende A. S. 51 under Punkt 7) ikke kræves Oplysning om, hvor vidt den kommunale Bestyrelse giver vedkommende Andrager en „positiv“ anbefaling, men kun om, hvorvidt den „anbefaler“ ham.